

25 ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΥΜΝΟΛΟΓΙΚΑ ΤΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΑ

Ἐπιμελητής ὕλης:

Πρωτοπρεσβ. Κωνσταντῖνος Πλευράκης

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Τ.Θ. 60060 Τ.Κ. 570 01 ΘΕΡΜΗ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΗΛ. 2310-462.744 ΦΑΞ: 463.455

2014

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΔΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀργία καί ἰχθύος κατάλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Προοιμιακός. Εἰρηνικά.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου·

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου·

Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου
ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου,

ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου
 θυσία ἐσπερινή.
 Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Ποιός συνέθεσε τὰ Τροπάρια

Στιχηρά

Τὰ ἐπόμενα τρία εἰς ἕξῃ

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον
 ἀποκαλύπτων Σοι, Κόρη,
 Γαβριήλ ἐφέστηκε,
 Σέ κατασπαζόμενος καὶ φθεγγόμενος
 χαῖρε, γῆ ἄσπορε,
 χαῖρε, βάτε ἄφλεκτε,
 χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον,
 χαῖρε, ἡ γέφυρα
 πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα
 καὶ κλιμαξ ἡ μετάρσιος
 ἦν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο,
 χαῖρε, θεία στάμνε
 τοῦ μάννα, χαῖρε, λύσις τῆς ἀρᾶς,
 χαῖρε, Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις,
 μετὰ Σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνῃ μοι ὡς ἄνθρωπος,
 φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη
 πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον
 καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον;
 Μετ' ἐμοῦ ἔφῃς γάρ
 τὸν Θεὸν ἔσεσθαι

καί σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου·
καί πῶς γενήσομαι,
λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον
καί τόπος ἁγιάσματος
τοῦ τοῖς Χερουβίμ ἐπιβαίνοντος;
Μή με δελεάσης
ἀπάτη· οὐ γάρ ἔγνων ἡδονήν·
γάμου ὑπάρχω ἀμύητος·
πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεός ὅπου βούλεται,
νικᾶται φύσεως τάξεις,
φησὶν ὁ ἀσώματος,
καί τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται.
Τοῖς ἐμοῖς πίστευε
ἀληθέσι ῥήμασι,
Παναγία ὑπεράμωμε.
Ἡ δέ ἐβόησε·
Γένοιτό μοι νῦν ὡς τό ῥῆμά Σου,
καί τέξομαι τόν Ἄσαρκον,
σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον,
ὅπως ἀναγάγῃ
τόν ἄνθρωπον ὡς ὁ μόνος δυνατός
εἰς τό ἀρχαῖον ἀξίωμα
διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα. Καί νῦν.

Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ἡ ἀπορία τοῦ Γαβριήλ.

Θεολογία τοῦ Ποιητοῦ ποιητικῆ ἀδείᾳ.

Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ

Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος
 εὐαγγελίσασθαι
 τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν·
 καὶ ἔλθῶν εἰς Ναζαρέτ
 ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ
 τό θαῦμα ἐκπληττόμενος·
 ὅτι, πῶς
 ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν
 ἐκ Παρθένου τίκτεται!
 Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν
 καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν
 ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός!
 Ὡς τὰ ἑξαπτέρυγα καὶ πολυόμματα
 ἀτενίσαι οὐ δύνανται,
 λόγῳ μόνῳ
 ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ηἰδόκησε.
 Θεοῦ ἔστι ὁ λόγος ὁ παρών.
 Τί οὖν ἴσταμαι καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ;
 Χαῖρε, Κεχαριτωμένη,
 ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ·
 χαῖρε, ἀγνή Παρθένε·
 χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε·
 χαῖρε, Μήτηρ τῆς ζωῆς·
 εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας Σου.

Εἴσοδος.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

1^{ον}

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. 28,10-17.

Ἡ κλίμακα τοῦ Ἰακώβ

«Χαῖρε κλιμαξ ἐπουράνιε,
δι ἧς κατέβη ὁ Θεός,
χαῖρε γέφυρα μετάγουσα
τούς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν!»

Τὰ Βιβλικὰ ἀναγνώσματα χρειάζονται ἐκτενέστερη καὶ ἀναλυτικώτερη εἰσαγωγικὴ ἐννοιολογικὴ ἐνημέρωση, γιὰ νὰ γίνουν κατανοητά. Ὁπιστός χρειάζεται μιὰ πύλη, μιὰ εἰσαγωγικὴ ἐνημέρωση, ὥστε φεύγοντας ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ πάη στό σπίτι του τέτοιμος νὰ μελετήσῃ πλατύτερα καὶ βαθύτερα τὰ ἱερά κείμενα, ὥστε νὰ ζῆ τίς ἀλήθειες τους καὶ νὰ ἀγαπᾷ τὴ ἴβλο!

Χρονικὸς προσδιορισμὸς τῆς ἐποχῆς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ καὶ ἀντιστοίχιση μέτὰ γεγονότα τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, Κάθοδος τῶν πρώτων ἐλληνικῶν φύλων: Ἴωνες, Αἰολεῖς, Ἀχαιοί.

Μιὰ συγκριτικὴ παρατήρηση τῶν ἀληθειῶν καὶ τῶν βιωμάτων πού ζοῦν οἱ Πατριάρχες τοῦ Ἰσραήλ καὶ ἓνας παραλληλισμὸς πρὸς τίς θρησκευτικὲς καὶ πολιτιστικὲς ιδέες καὶ τό τό πνευματικὸ κλίμα τῶν γειτόνων τους ἀνατολικῶν Λαῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων καταδεικνύει τὴν ἀσύγκριτη ὑπεροχὴ τῶν Θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν ιδεῶν τοῦ χώρου τῆς Βιβλικῆς Ἀποκαλύψεως.

Εἶναι ἐνδιαφέρουσα μιά εὐρύτερη συγκριτική μελέτη τῶν Μυθολογιῶν τῶν Ανατολικῶν Λαῶν καί τῶν Ἑλλήνων.

Τό μυστήριο τῆς καθόδου τοῦ Θεοῦ Λόγου ἀπό τόν οὐρανό στή γῆ.

Ἡ κλίμακα πού εἶδε στό ὄνειρό του ὁ Ἰακώβ εἶναι συμβολική προεικόνιση τοῦ ρόλου τῆς Θεοτόκου καί ἐπαγγελία-ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ στόν πατριάρχη τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ ἀνοίγει, γιά νά κετβῆ ὁ Θεός ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους καί νά μεταβάλῃ τῆ γῆ σέ Βασιλεία τῶ οὐρανῶν!

Μεγάλη σημασία ἔχει καί ἡ διαβεβαίωση τοῦ Θεοῦ (στίχ. 13) πρὸς τόν Πατριάρχη Ἰακώβ, πού ἀπευθύνεται στήν οὐσία σέ κάθε πιστό ἄνθρωπο πού καταφεύγει στό Θεό!

Στίχ. 15. Ἡ ἔννοια «Ὁ Κύριος μετα σου!» Ἡ εὐχή οὐσαστικά ὑποδηλώνει τήν ἀνάγκη τῆς συμφιλώσεως τοῦ ἀνθρώπου μέ τό Θεό, μετά τήν ἀποσκίρτηση τοῦ ἀνθρώπου, τήν ἔνωση, τή καλυψη τοῦ κενοῦ τοῦ ἀνθρώπου!

Στήν Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή ἀπό τήν ὁποίαν εἶναι καί ἡ ἀποστολική εἰρικοπή τῆς ἑορτῆς (2, 11-18) θεολογεῖ εὐρύτερα αὐτή τήν συμφιλίωση πού ἐργάστηκεν ὁ Χριστός!

Εἶναι ἡ οὐσία τοῦ Κατὰ Παῦλον
Εὐαγγελίου.

10 **Ε**ξῆλθεν Ἰακώβ

ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου
καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν.

Ὁ Ἰακώβ ἔφυγε ἀπὸ τῆ Βέερ-Σεβά
καὶ πήγαινε πρὸς τῆ Χαρράν.

11 **Κ**αὶ ὑπήντησε τόπῳ

καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος·

Ὅταν ἔδου ὁ ἥλιος ἔφτασε σ' ἓναν τόπο
ὅπου καὶ ἔμεινε γιὰ νά διανυκτερεύσῃ.
καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου
καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ
καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκεῖνῳ
καὶ ἐνυπνιάσθη.

Ἔβαλε ἓνα λιθάρι γιὰ προσκέφαλό του
καὶ κοιμήθηκε ἐκεῖ καὶ ὄνειρεύτηκε.

12 **Κ**αὶ ἰδοὺ κλιμαξ

ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ,
ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο
εἰς τὸν οὐρανόν

καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ
ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς.

Στόν ὕπνο του εἶδε μιὰ σκάλα, πού
στηριζότανε στή γῆ καὶ ἡ κορυφή της ἄγγιζε
τὸν οὐρανό. Πάνω της ἀνέβαιναν καὶ
κατέβαιναν Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.

Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς
καὶ εἶπεν·

- Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ.
τοῦ πατρός σου

13 καὶ Θεὸς Ἰσαάκ· μὴ φοβοῦ·

Καὶ ὁ Κύριος στάθηκε πάνω της καὶ τοῦ εἶπε: Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ. Μὴ φοβᾶσαι.

ἢ γῆ, ἐφ' ἧς σύ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς,
σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου.

Αὐτὴ τῆ χώρα πού κοιμᾶσαι θά τῆ δώσω σ' ἐσένα καὶ στοὺς ἀπογόνους σου.

Καὶ ἔσται τό σπέρμα σου

ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς

καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν

καὶ λίβα καὶ βορρᾶν καὶ ἐπὶ ἀνατολάς

Πλήθος θά εἶναι οἱ ἀπογονοὶ σου

ὅπως οἱ κόκκοι τῆς σκόνης στή γῆ.

Θά ἐπεκταθῆς δυτικά καὶ ἀνατολικά, βόρεια καὶ νότια

καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ

πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς

14 καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου.

καὶ θά εὐλογηθοῦν στό πρόσωπό σου καὶ μέσω τῶν ἀπογόνων σου ὅλα τά ἔθνη τῆς γῆς.

15 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἶμι μετὰ σοῦ

διαφυλάσσω σε

ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ ἔάν πορευθῆς·

καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην,

ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω,

ἕως τοῦ ποιῆσαί με
πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι.

Ἐγὼ θὰ εἶμαι μαζί σου καί θὰ σέ φυλάω ὅπου
κι ἂν πηγαίνης καί θὰ σέ φέρω πίσω σ'
αὐτήν ἐδῶ τή χώρα. Δέ θὰ σέ ἀφήσω ὥσπου
νά πραγματοποιήσω ὅλα ὅσα σοῦ
ὑποσχέθηκα.

16 **Καί ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ
καί εἶπεν·**

ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ,
ἐγὼ δέ οὐκ ἤθην.

Ὁ Ἰακώβ ξύπνησε καί εἶπε:

Ἀλήθεια, ὁ Κύριος εἶναι σ' αὐτό τόν τόπο κι
ἐγὼ δέν τό ἤξερα!

17 **Καί ἐφοβήθη καί εἶπεν·**

Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος!

Οὐκ ἔστι τοῦτο ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ
καί αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Καί τρομαγμένος συνέχισε: Τί φοβερός τόπος!

Ἐδῶ δέν εἶναι παρά ὁ οἴκος τοῦ Θεοῦ κι αὕτη
εἶναι ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

2^{ον}

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τό ἀνάγνωσμα 43,27 - 44,4.

Ἡ κλεισμένη πύλη τοῦ ναοῦ.

Ἡ μυστική δόξα τῆς Θεοτόκου ὡς Ναοῦ τοῦ
Θεοῦ. Ἡ κλεισμένη πύλη τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, τό
μυστήριον τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου. «Ὅτι Κύριος
εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς καί ἔσται κεκλεισμένη»:
Προεικόνιση τῆς ἀειπαρθενίας τῆς Θεοτόκου.

- 43,²⁷ **Ε**σται ἀπό τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης
καὶ ἐπέκεινα
ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν
καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν
καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος.
Ὅταν συμπληρωθοῦν αὐτές οἱ μέρες,
ἀπὸ τὴν ὀγδοῆ καὶ μετὰ, θά προσφέρουν οἱ
ἱερεῖς πάνω στό θυσιαστήριον τὰ
ὀλοκαυτώματά σας καὶ τίς θυσίες κοινωνίας
καί Ἐγώ θά σᾶς ἀποδεχθῶ, λέει ὁ Κύριος.
- 44,¹ **Κ**αὶ ἐπέστρεψέ με
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων
τῆς ἐξωτερῆς,
τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς·
καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη.
Ὁ ἄντρας μέ ἔστρεψε πάλι πρὸς τὴν πύλην
τῶν Ἁγίων, τὴν ἐξωτερικὴν, πού βλέπει πρὸς
ἀνατολάς, ἡ ὁποία ἦταν κλειστή.
- 2 **Κ**αὶ εἶπε Κύριος πρὸς με.
Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται,
οὐκ ἀνοιχθήσεται,
Καὶ ὁ Κύριος μοῦ εἶπε:
Αὕτη ἡ πύλη θά παραμείνη κλειστή· καὶ δέν
θά ἀνοιχθῇ
καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς·
ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς
καὶ ἔσται κεκλεισμένη·

καί κανείς δέν θά περάση ποτέ ἀπ' αὐτήν,
γιατί ὁ Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ θά περάση
ἀπ' αὐτήν καί γι' αὐτό θά μείνη κλειστή.

- 3 **διότι ὁ Ἡγούμενος,**
οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ,
τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου.

Διότι μόνο ὁ Ἡγούμενος, αὐτός θά καθίσῃ σ'
αὐτήν γιά νά φάη μπροστά στόν Κύριο.

Κατά τήν ὁδόν τοῦ Αἰλάμ
τῆς πύλης εἰσελεύσεται
καί κατά τήν ὁδόν αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

Θά πρέπει νά μπῆ καί νά βγῆ ἀπ' αὐτή τήν
πύλη.

- 4 **Καί εἰσήγαγέ με,**
κατά τήν ὁδόν τῆς πύλης τῶν ἁγίων
τῆς πρὸς βορρᾶν,
κατέναντι τοῦ οἴκου.

Καί εἶδον
καί ἰδοὺ πλήρης δόξης
ὁ οἶκος Κυρίου.

Ἐπειτα μ' ἔφερε μέσα ἀπό τή βόρεια πύλη
μπροστά στό ναό. Καί νά! ὁ Οἶκος ἦταν
γεμάτος ἀπό τή δόξα τοῦ Κυρίου.

3^{ον}

Παροιμιῶν τό ἀνάγνωσμα. 9,1-11

Ὁ οἶκος τῆς σοφίας, ἡ Θεοτόκος

Ἡ Σοφία, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, οἰκοδομεῖ τό σπίτι
της καί προσκαλεῖ τούς ἀνθρώπους σέ πνευματικό
συμπόσιο.

- 1 **Ἡ** Σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον
καὶ ὑπήρτισε στύλους ἑπτὰ·
Ἡ Σοφία ἔχτισε τό σπίτι της
καὶ τό στήριξε σέ ἑπτὰ στύλους.
- 2 ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα
καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα
τόν ἑαυτῆς οἶνον
καὶ ἠτοιμάσατο τήν ἑαυτῆς τράπεζαν·
Τά ζῶα της ἔσφαξε, τό κρασί της ἀνέμειξε
κι ἔστρωσε τό τραπέζι της.
- 3 ἀπέστειλε τούς ἑαυτῆς δούλους
συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος
ἐπί κρατῆρα, λέγουσα·
- 4 ὅς ἔστιν ἄφρων ἐκκλινάτω πρὸς με·
Ἔστειλε τούς δούλους της καὶ καλεῖ πάνω
ἀπό τὰ ψηλώματα τῆς πόλης·
Ὁ ἀμαθής ἄς ἔρθη κατὰ ἰδῶ!
- 5 καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν·
ἔλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων
καὶ πῖετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν·
Καὶ στούς φτωχόμενους λέει: Ἐλάτε, φάτε
ἀπ' τό ψωμί μου καὶ πιεῖτε ἀπ' τό κρασί πού
ἀνέμειξα!
- 6 ἀπολίπετε ἀφροσύνην καὶ ζήσεσθε
καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε
καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει.
Ἐγκαταλείψτε τήν ἀφροσύνην καὶ θά ζήσετε·
βαδίστε ἴσια στῆς σωφροσύνης τό δρόμο.
- 7 Ὁ παιδεύων κακούς
λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν

ἐλέγχων δέ τόν ἀσεβῆ,
 μωμῆσεται ἑαυτόν·
 οἱ γάρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ
 μώλωπες αὐτῷ.

Ὅποιος διορδώνει χλευαστή, τίς
 προσβολές του θά δεχτῆ κι ὅποιος
 ἐλέγχει ἀσεβῆ δέχεται κατηγορίες.

8 Μὴ ἔλεγχε κακοῦς,
 ἵνα μὴ μισήσωσί σε·

Μὴν τόν διορδώνεις τό χλευαστή,
 γιατί θά σέ μισήση·

ἔλεγχε σοφόν καί ἀγαπήσει σε.

σοφό νά ἐλέγχεις καί θά σέ ἀγαπήση.

9 Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν
 καί σοφώτερος ἔσται·

Στό σοφό δῶσε ἀφορμὴ καί πιότερο σοφός θά
 γίνη.

γνώριζε δικαίῳ

καί προσθήσει τοῦ δέχασθαι.

Δίδασθε τόν δίκαιο καί πιότερα θά μάθη.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου
 καί βουλή ἁγίων σύνεσις,

Ἡ βάση τῆς σοφίας εἶναι ὁ σεβασμὸς στὸν
 Κύριο,

τό δέ γνῶναι νόμον

διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς.

βάση τῆς νόησης εἶν' ἡ γνώση τοῦ ἁγίου
 Θεοῦ.

11 Τούτῳ γάρ τῷ τρόπῳ
 πολὺν ζήσεις χρόνον
 καί προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Χάρη σ' ἐμένα, τῇ Σοφία, θά αὐξηθοῦν οἱ
μέρες σου καί θά σοῦ προστεθοῦν χρόνια
ζωῆς.

Ἡ Ἐκτενής.

Τά Πληρωτικά

Εἰς τὴν Λιτὴν

Ἦχος α' Βύζαντος

Τῷ ἕκτῳ μηνί,
ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη
πρὸς σέ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνήν, μηνῦσαι
σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ
καλέσαι σε·

Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ·
τέξῃ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς,
Ὅς σώσει τὸν λαὸν Αὐτοῦ,
ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Ὁ αὐτὸς Ανατολίου

Εν τῷ μηνί τῷ ἕκτῳ,
ἀπεστάλη οὐρανόθεν
Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος,
ἐν πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ,
κομίσει τῇ Κόρῃ χαρᾶς εὐαγγέλια
καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν ἐβόησε λέγων· Χαῖρε
Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ, **χαῖρε**
δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου Φύσεως·
Ὅν γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν,
ἡ νηδὺς Σου κεχώρηκεν εὐλογημένη· Χαῖρε
σεμνή,

τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις
καὶ τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις,
χαρὰ τοῦ κόσμου
καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς

Ἀπεστάλη Ἄγγελος Γαβριήλ
οὐρανόθεν ἐκ Θεοῦ,
πρὸς Παρθένον ἀμόλυντον,
εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ,
εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ
τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. Ἀπεστάλη
δοῦλος ἀσώματος
πρὸς ἔμψυχον πόλιν καὶ πύλην νοεράν,
μηνύσαι Δεσποτικῆς παρουσίας
τὴν συγκατάβασιν.
Ἀπεστάλη στρατιώτης οὐράνιος,
πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης Παλάτιον,
προετοιμάσαι τῷ Κτίστη
κατοικίαν ἄληκτον
καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν ἐκραύγαζε·
Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε,
τῶν τετραμῶρφων ὑπερενδοξότερα!
Χαῖρε καθέδρα, Βασιλικὴ οὐράνιε!
Χαῖρε ὄρος ἀλατόμητον,
δοχεῖον πανέντιμον!
Ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατώκησε τῆς
Θεότητος σωματικῶς,
εὐδοκία Πατρός αἰδίου
καὶ συνεργεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος! **Χαῖρε**

Κεχαριτωμένη,
ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος β' Κοσμᾶ Μοναχοῦ

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ
τῇ Κεχαριτωμένη σήμερον·
Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε, μὴ
καταπλαγῆς τῇ ξένη μου μορφῇ, μηδὲ
δειλιάσης!
Ἀρχάγγελός εἰμι!
Ὅφισ ἐξηπάτησεν Εὐαν ποτέ!
Νῦν εὐαγγελίζομαί Σοι τὴν χαράν
καὶ μενεῖς ἄφθορος
καὶ τέξῃ τὸν Κύριον Ἄχραντε!

Ἀπόστιχα

Ἦχος δ'.

Τῷ ἕκτῳ μηνί
ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος
πρὸς Παρθένον ἀγνήν·
καὶ χαίρειν Αὐτῇ προσειπὼν
εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς
τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν.

Ὅθεν πιστῶς
δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν
συνέλαβέ Σε,
τὸν προαιώνιον Θεόν!

Τόν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι
εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. 95,2*

Γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω,
ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος,
ἐλάλει γάρ πρὸς αὐτήν ὁ Ἀρχάγγελος
τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα!

Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τόν ἀσπασμόν
συνέλαβέ Σε τόν προαιώνιον Θεόν.
Διό καί ἡμεῖς
ἀγαλλόμενοι βοῶμέν Σοι!

Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός,
εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι
καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τό μέγα ἔλεος.

*Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν,
ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ψαλμ. 95,1*

Ιδού ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν!
Ἵπέρ λόγον ὁ Θεός τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται!
Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ
ἡ πλάνη ἐκμειοῦται!
Ἡ Παρθένος γάρ δέχεται τήν χαράν!
Τά ἐπίγεια γέγονεν οὐρανός!
Ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀραῆς!
Ἀγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις
καί φωναῖς ἀνυμνεῖτω!

Ὁ ποιητής καί λυτρωτής ἡμῶν,
Κύριε δόξα Σοι.

Δόξα. Καί νῦν.

Ἦχος δ'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Στό δοξαστικό αὐτό ἐπεξηγεῖται ἡ θεολογική διδασκαλία περί τοῦ Μυστηρίου τῆς θείας Ἐναναθρωπήσεως: Θέωση τοῦ προσλήμματος. Ὁ Θεός Λόγος παίρνει ἐπάνω Του τήν ἀνθρώπινη φύση, τήν ἐνώνει μέ τή θεία φύση Του καί τήν θεώνει! Μέ τήν ἔνωση –συμφιλίωση ἔχομε τή μετάδοση τῶν ἰδιωμάτων τῆς μιᾶς φύσεως πρὸς τήν ἄλλην. Πρέπει νά κατανοηθῇ ἡ ἀλήθεια πού διδάσκει τό Δοξαστικό. Νά γίνῃ συνείδηση τοῦ πιστοῦ! Ὁ ἄνθρωπος γίνεται Ναός, Κατοικία, Οἶκος Θεοῦ, θεός κατά χάριν!

Φίλος ἀπό τό φιλῶ σημαίνει ἀγαπητός!

Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια,
παρθενική πανήγυρις!

Τά κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται·

ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται,

ἡ Εὐα τῆς πρώτης λύπης λευθεροῦται·

καί ἡ σκηνή τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας

τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος

ναός Θεοῦ κεχηματίκεν.

ᾠ μυστήριον!

Ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος,

ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος.

Ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι·

παρθενική γαστήρ τόν Υἱόν ὑποδέχεται·

Πατήρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ
 Πνεῦμα ἅγιον καταπέμπεται·
 καί τό συνάλλαγμα
 κατά κοινήν πραγματεύεται βούλησιν·
 ἐν ᾧ καί δι' οὗ σωθέντες
 συνωδά τῷ Γαβριήλ
 πρὸς τήν Παρθένον βοήσωμεν·
 Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ·
 ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν,
 τήν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν
 πρὸς Ἐαυτόν ἐπανήγαγεν.
 Αὐτόν ἰκέτευε
 σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

«Πρὸς Ἐαυτόν ἐπανήγαγεν». Κατά τήν Ἔξοδο, ὁ
 Θεός ἐσήκωσε τό Λαό Του σάν σέ φτερά ἀετοῦ καί
 τόν ἔφερε πρὸς τόν Ἐαυτό Του. Ἡ ἔννοια τῆς
 λυτρώσεως σημαίνει ἐπανοδο τοῦ ἀνθρώπου
 στό Θεό!

Νῦν ἀπολύοις.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔρχεται κοντά μας, γιά νά κάμη
 ἐμᾶς, τούς υἱούς τῶν ἀνθρώπων, υἱούς τοῦ Θεοῦ!
 Αὐτή εἶναι ἡ δωρεά τοῦ Θεοῦ πρὸς τούς ἀνθρώπους.
 «Ἐχεις χάριν παρ' ἐμοί.», Βρῆκες χάρη κοντά Μου,
 κέρδισες τήν ἀγάπη Μου. Αὐτή ἦταν ἡ ἀπάντηση
 τοῦ Θεοῦ στό αἶτημα τοῦ Μωυσῆ, ποτόν
 παρεκάλεσε νά τοῦ δείξη τό πρόσωπό Του. Τώρα
 ἦλθε ἡ ὥρα νά ἰκανοποιηῖται ὁ Θεός αὐτό τό
 πανανθρώπινο αἶτημα.

Σήμερον τῆς σωτηρίας
 ἡμῶν τό Κεφάλαιον,
 καί τοῦ ἀπ' αἰῶνος
 Μυστηρίου ἡ φανέρωσις·
 ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ
 Υἱός τῆς Παρθένου γίνεται
 καί Γαβριήλ τήν χάριν εὐαγγελίζεται.
 Διό σύν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν·
 Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά Σοῦ. (γ)

Ἀπόλυσις.

Ο δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
 καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν
 ἐκ Πνεύματος ἁγίου
 καί Μαρίας τῆς Παρθένου
 σαρκωθῆναι καταδεξάμενος
 Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν ...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἐξάψαλμος. Εἰρηνικά. «Θεός Κύριος...»
Απολυτίκια (Ὅπως στόν Ἑσπερινό.)

Καθίσματα.

Μετά τήν α' στιχολογίαν.

Ἦχος α'. Τόν τάφον Σου Σωτήρ.

Ο μέγας στρατηγός
 τῶν αὐλῶν ταγμάτων
 εἰς πόλιν Ναζαρέτ ἐπιστάς Βασιλέα
 μηνύει Σοι, Ἄχραντε,
 τῶν αἰώνων καί Κύριον,
 χαῖρε, λέγων Σοι, εὐλογημένη Μαρία,
 ἀκατάληπτον καί ἀνερμήνευτον θαῦμα,
 βροτῶν ἤ ἀνάκλησις.

Δόξα. Καί νῦν. Τό αὐτό.

Μετά τήν β' στιχολογίαν.

Ἦχος γ'. Τήν ὠραιότητα.

Σήμερον ἅπασα κτίσις ἀγάλλεται,
 ὅτι τό χαῖρε Σοι φωνεῖ Ἀρχάγγελος·
 εὐλογημένη Σύ, σεμνή
 καί ἄχραντε πανάμωμε.
 Σήμερον τοῦ ὄφους
 ἀμαυροῦται τό φρύαγμα·
 ἀρᾶς γάρ διαλέλυται
 τοῦ προπάτορος σύνδεσμος.
 Διό καί κατά πάντα βοῶμέν Σοι·
 Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα. Καί νῦν. Τό αὐτό.

Μετά τόν πολυέλεον.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γαβριήλ ἐξ οὐρανοῦ
τό Χαῖρε κράζει τῇ σεμνῇ,
ὅτι συλλήψη ἐν γαστρὶ
τόν προαιώνιον Θεόν,
τόν διά λόγου τά πέρατα συστησάμενον·
ὄθεν Μαριάμ ἀπεφδέγγετο·
ἄνανδρός εἰμι καί πῶς τέξω Υἱόν;
Καί ἐρμηνεύων ἔλεγεν ὁ ἄγγελος
τῇ Θεοτόκῳ καί Παρθένῳ·
ἐλεύσεται Σοι ἅγιον Πνεῦμα
καί δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει Σοι.

Δόξα. Καί νῦν. Ὅμοιον.

Απεστάλη Γαβριήλ
πρός τήν Παρθένον καί ἀγνήν
καί ἐμήνυσεν Αὐτῇ
τήν ἀνεκκλήτητον χαράν,
ὅτι ἀσπόρως συλλήψη καί οὐ φθαρῆση·
τέξῃ γάρ Υἱόν τόν πρό αἰώνων Θεόν
καί σώσει τόν λαόν
ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν·
καί μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν Σοι,
εὐλογημένη, τό Χαῖρε.
Παρθένος τίκτεις καί μετά τόκον
πάλιν μένεις Παρθένος.

Ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου

Τό Α' Ἀντίφωνο

τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου

Ἐκ νεότητός μου
πολλά πολεμῆ με πάθη,
ἀλλ' αὐτός ἀντιλαβοῦ
καί σῶσον, Σωτήρ μου. (6')

Οἱ μισοῦντες Σιών,
αἰσχύνθητε ἀπό τοῦ Κυρίου,
ὡς χόρτος γάρ
πυρί ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (6')

*Δόξα Πατρί καί Υἱῷ
καί Ἁγίῳ Πνεύματι.*

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται
καί καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται
τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καί νῦν καί ἀεὶ
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι
ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα
ἀρδεύοντα
ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἦχος δ΄. Ψαλμ. 95.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

*Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν,
ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.*

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
καί ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύη
καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι
νῦν καί ἀεί
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον. (6')

Αἰνεσάτω πνοή.

Πᾶσα τόν Κύριον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατά Λουκᾶν 1,39-49, 56.

Ἡ ἐπίσκεψη τῆς Ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας
στή θεία τῆς Ἑλισάβετ, μητέρα τοῦ Προδρόμου, ὁ ὕ-
μνος τῶν δύο γυναικῶν καί τό σκίρτημα τοῦ ἐμβρύ-
ου Προδρόμου Ἰωάννου στήν ἐπίσκεψη τοῦ Χριστοῦ.

39 **Ἐ**ν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις,
ἀναστᾶσα Μαριάμ
ἐπορεύθη εἰς τήν ὄρεινήν μετὰ σπουδῆς
εἰς πόλιν Ἰούδα

Τίς ἡμέρες ἐκεῖνες ἡ Μαριάμ σηκώθηκε καί
πῆγε βιαστικά σέ κάποια πόλη τῆς ὄρεινης
Ἰουδαίας.

40 καί εἰσῆλθεν εἰς τόν οἶκον Ζαχαρίου
καί ἠσπάσατο τήν Ἑλισάβετ.

Μπήκε στό σπίτι τοῦ Ζαχαρία καί χαιρέτησε
τήν Ἐλισάβετ.

- 41 **Καί ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ
τόν ἀσπασμόν τῆς Μαρίας,
ἐσκίρτησε τό βρέφος
ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς·**

Καί μόλις ἡ Ἐλισάβετ ἄκουσε τόν χαιρετισμό
τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τό βρέφος μέσα στά
σπλάγχνα της.

**καί ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου
ἡ Ἐλισάβετ**

- 42 **καί ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη
καί εἶπεν·**

Ἡ Ἐλισάβετ πλημμύρισε μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα
καί φώναζε μέ δυνατή φωνή:

**Εὐλογημένη Σύ ἐν γυναίξί
καί εὐλογημένος
ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου.**

«Εὐλογημένη ἀπ' τό Θεό εἶσαι ἐσύ,
περισσότερο ἀπ' ὅλες τίς γυναῖκες,
εὐλογημένο καί τό Παιδί πού ἔχεις στά
σπλάγχνα σου!

- 43 **Καί πόθεν μοι τοῦτο
ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός
με;**

Ἀλλά πῶς μοῦ ἔγινε αὐτή ἡ τιμή νά μέ
ἐπισκεφθῇ ἡ μητέρα τοῦ Κυρίου μου;

- 44 **Ἴδού γάρ
ὡς ἐγένετο ἡ φωνή τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς
τά ὦτα μου,
ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει**

ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

Γιατί μόλις ἔφτασε στ' αὐτιά μου ἡ φωνή τοῦ
χαιρετισμοῦ σου, σκίρτησε ἀπό ἀγαλλίαση τό
παιδί στά σπλάγχνα μου.

45 **Καί μακαρία ἡ πιστεύσασα**
ὅτι ἔσται τελείωσις

τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρά Κυρίου.

Καί χαρά σέ Σένα πού πίστεψες ὅτι θά
ἐκπληρωθοῦν τά λόγια πού Σοῦ εἶπε ὁ
Κύριος».

46 **Καί εἶπε Μαριάμ·**

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τόν Κύριον

47 **καί ἠγαλλίασε τό πνεῦμά Μου**
ἐπί τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί Μου.

Ἡ Μαριάμ τότε εἶπε: «Ἡ ψυχή μου δοξάζει
τόν Κύριο καί τό πνεῦμα μου νοιώθει
ἀγαλλίαση γιά τό Θεό, τό Σωτῆρα μου,

48 **Ὅτι ἐπέβλεψεν**

ἐπί τήν ταπεινώσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ.

Ἴδού γάρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί Με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

γιατί ἔδειξε τήν εὐμένειά Του στήν ταπεινή
Του δούλη. Ἀπό τώρα θά μέ καλοτυχίζουν
ὅλες οἱ γενιές,

49 **Ὅτι ἐποίησέ Μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός**
καί ἅγιον τό ὄνομα Αὐτοῦ.

γιατί ὁ Παντοδύναμος μου ἔκανε θαυμαστά
ἔργα. Ἅγιο εἶναι τό ὄνομά Του».

.....

56 Ἐμεινε δέ Μαριάμ σὺν αὐτῇ
ὥσει μῆνας τρεῖς
καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ἡ Μαριάμ ἔμεινε μέ τὴν Ἐλισάβετ περίπου
τρεῖς μῆνες καὶ ὕστερα γύρισε στό σπίτι της.

N' Ψαλμός.

Ὁ Ν' (50ος) ΨΑΛΜΟΣ

Ελέησόν με, ὁ Θεός,

3 κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου
καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Θεέ μου ἐλεήμονα
ζητῶ τό ἔλεός Σου!
Ὡς εἶσαι πολυεύσπλαγχνος
τό κρίμα μου νά σβύσης.

4 **Ε**πί πλεῖον πλῦνόν με
ἀπό τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Πλῦνε τὴν ἀνομία μου
νά ἐξαλειφθῇ τελείως
κι ἀπό τὴν ἁμαρτία μου
ὅλη καθάρισέ με.

5 **Ο**τι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω
καὶ ἡ ἁμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Γιατί γνωρίζω το καλά
τό κρίμα ποῦχω κάμει·
ἐγὼ τὴν ἁμαρτία μου

μπροστά μου βλέπω πάντα.

6 **Σ**οί μόνω ἤμαρτον
καί τό πονηρόν ἐνώπιον Σου ἐποίησα, ὅπως
ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου
καί νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἐσέ τόν ἴδιο, Κύριε,
ἀδέτησα, Θεέ μου,
ἐνώπιόν Σου ἔπραξα
τά πονηρά μου ἔργα.
Ἡ κρίση Σου εἶναι δίκαιη
πού ἔβγαλες γιά μένα
Ἐσύ νικᾷς ὅποιον τολμᾷ
νά δικαστῆ μαζί σου.

7 **Ἰ**δοῦ γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην
καί ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἐγώ τήν ἀνομία μου
κληρονομιά τήν φέρω
πιάστηκα καί γεννήθηκα
μέσα στήν ἁμαρτία.

8 **Ἰ**δοῦ γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας,
τά ἄδηλα καί τά κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ἐνῶ ἐσύ ἀγάπησες,
Θεέ μου, τήν Ἀλήθεια
καί τά σοφά Σου μυστικά
σέ μένα φανερώνεις.

9 **Ρ**αντιεῖς με ὑσώπω
καί καθαρισθήσομαι,

πλυνεῖς με
καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Θά μέ ραντίσης μ' ὕσσωπο
καί θά μέ καθαρίσης
καί θά μέ πλύνης νά γενῶ
πιό ἄσπρος ἀπ' τό χιόνι!

10 **Α**κουτιεῖς μοι
ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην,
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Μήνυμα ἀγαλλίασης
ν' ἀκούσω θά μου στείλης,
τά συντριμμένα μου ὅστᾱ
χαρούμενα σκιρτοῦνε.

11 **Α**πόστρεψον τό πρόσωπόν Σου
ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου
καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Ἄπό τίς ἁμαρτίες μου
τό πρόσωπό Σου στρέψε,
ὅλες τίς ἀνομίες μου
ἐξάλειψε, Θεέ μου.

12 **Κ**αρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί,
ὁ Θεός,
καί πνεῦμα εὐδές ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Καρδιά καινούρια καθαρή
χτίσε στά ἐγκατά μου,
θρόνιασε πνεῦμα ἅγιο
στά βάθη τῆς ψυχῆς μου.

13 **Μ**ή απορρίψης με
 από τοῦ προσώπου Σου
 καί τό Πνεῦμα Σου τό ἅγιον
 μή ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Μή μ' ἀπορρίψης μακρῶς
 ἀπό τό πρόσωπό Σου,
 τό Πνεῦμα Σου τό Ἄγιο
 μή μοῦ τό ἀφαιρέσης.

14 **Α**πόδος μοι
 τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου
 καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Ἀπόδοσέ μου τή χαρά
 Σωτῆρας μου πώς εἶσαι!
 Τό πνεῦμα Σου νά μ' ὀδηγή
 δός μου, νά μέ στηρίξη.

15 **Δ**ιδάξω ἀνόμους τάς ὁδούς Σου
 καί ἀσεβεῖς ἐπί Σέ ἐπιστρέψουσιν.

Καί ὑπόσχομαι στούς ἄνομους
 τούς δρόμους Σου νά δεῖξω,
 νά ἐπιστρέψουν ἀσεβεῖς
 σέ Σέ μετανιωμένοι.

16 **Ρ**ῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός,
 ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου·
 ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου
 τήν δικαιοσύνην Σου.

Θεέ τῆς σωτηρίας μου
 ρῦσαι με ἀπ' τό αἷμα,
 νά διαλαλῇ χαρούμενη

ἡ γλῶσσα μου τό λόγο
 τῆς σωτηρίας πού Ἐσύ
 στόν ἄνθρωπο χαρίζεις.
 17 **Κ**ύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις
 καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ
 τήν αἴνεσίν Σου.

Ἄνοιξε Σύ τά χεῖλη μου,
 Κύριε καί Θεέ μου,
 νά διαλαλῇ τό στόμα μου
 τή δόξα Σου στόν κόσμο.
 18 **Ὅ**τι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
 ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Γιατί θά Σοῦ ἐπρόσφερα,
 ἄν ἠθέλες, θυσίες
 μά τά ὀλοκαυτώματα
 δέ Σέ εὐχαριστοῦνε.
 19 **Θ**υσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον·
 Καρδίαν συντετριμμένην
 καί τεταπεινωμένην
 ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει.

Θυσία θέλει ὁ Θεός,
 πνεῦμα συντετριμμένο·
 καρδιά πού ταπεινώνεται
 δέν τήν ἐξουθενώνει.
 20 **Α**γάθυνον, Κύριε,
 ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τήν Σιών
 καί οἰκοδομηθήτω
 τά τείχη Ἱερουσαλήμ.

Δέξου νά κάνης τό καλό
 γιά τή Σιών, Θεέ μου,
 τά γκρεμισμένα τείχη της
 νά ξαναψωθοῦνε.

21 **Τ**ότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
 ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν
 ἐπί τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Τότε θά εὐχαριστηθῆς
 θυσίες σωτηρίας,
 τότε θά δῆς τίς προσφορές,
 τά ὀλοκαυτώματά μας!
 Τότε πού θ' ἀνεβάσωμε
 μοσχάρια στό βωμό Σου.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
 πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
 ἐξάλειψον τά πλήθη
 τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν. Τό αὐτό.

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός,
 κατά τό μέγα ἔλεός Σου
 καί κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου
 ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ
 τῇ Κεχαριτωμένη σήμερον·

χαῖρε, ἀνύμφευτε Κόρη καί ἀπειρόγαμε·
 μή καταπλαγῆς τῇ ξένη μου μορφῇ
 μηδέ δειλιάσης, Ἀρχάγγελός εἰμι·
 ὄφεις ἐξηπάτησεν Εὐαν ποτέ·
 νῦν εὐαγγελίζομαι Σοι τήν χαράν
 καί μενεῖς ἀφθορος
 καί τέξῃ τόν Κύριον, ἄχραντε.

Σῶσον, ὁ Θεός τόν λαόν Σου...

Οἱ Κανόνες.

Μετά τήν γ' ὠδήν:
Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ
 ἐπί γῆς νῦν κατῆλθεν·
 ὁ ἄγγελος βοῶν τῇ Παρθένῳ ἐπέστη·
 Χαῖρε, εὐλογημένη,
 ἡ τήν σφραγιδα μόνη φυλάξασα
 ἐν μήτρᾳ δεξαμένη
 τόν πρό αἰώνων Λόγον καί Κύριον,
 ἵνα ἐκ πλάνης σώση, ὡς Θεός,
 τό γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Καί νῦν. Τό αὐτό.

Μετά τήν στ' ὠδήν
Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τά νικητήρια,
 ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια
 ἀναγράφω Σοι ἡ πόλις Σου, Θεοτόκε·

ἀλλ' ὡς ἔχουσα τό κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλεύθερωσον,
ἵνα κράζω Σοι·

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Οἶκος.

Ἄγγελος πρωτοστάτης,
οὐρανόθεν ἐπέμφθη
εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῃ τό Χαῖρε·
καί σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ
σωματούμενόν Σε θεωρῶν, Κύριε,
ἐξίστατο καί ἴστατο
κραυγάζων πρὸς Αὐτὴν τοιαῦτα·
Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρά ἐκλάμψει·
Χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρά ἐκλείψει.
Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις·
Χαῖρε, τῶν δακρῶν τῆς Εὐας
ἡ λύτρωσις.
Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον
ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς·
Χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον
καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.
Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως καθέδρα·
Χαῖρε, ὅτι βαστάζεις
τόν βαστάζοντα πάντα.
Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τόν ἥλιον·
Χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.
Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις·
Χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός ὁ Εὐαγγελισμός τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦγγειλεν Υἱὸν ἄγγελος τῇ Παρθένω
Πατρός μεγίστης Ἄγγελον βουλῆς μέγαν.

Γήδεο τῇ Μαρίῃ ἔφατ' ἄγγελος εἰκάδι πέμπτη.

Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς,
συνέλαβεν ὑπερφύως ἐν τῇ ἀχράντῳ γαστρὶ
τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τό κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Καταβασία:

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'

Ανοίξω τό στόμα μου
καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος·
καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί·
καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων·
καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τά θαύματα.

Ῥδὴ γ'

Τοὺς σούς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγῆ,
διάσον συγκροτήσαντας
πνευματικόν στερέωσον
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου

στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

ᾠδὴ δ'

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ
ἐπὶ θρόνου Θεότητος
ἐν νεφέλῃ κούφῃ
ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος
τῆ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε
τοὺς κραυγάζοντας
Δόξα Χριστὲ τῆ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε'

Εξέστη τά σύμπαντα
ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου,
σύ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ τόν ἐπὶ πάντων Θεόν
καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν
πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε
σωτηρίαν βραβεύοντα.

ᾠδὴ στ'

Εβόησε,
προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον,
ὁ Προφήτης,
Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος,
ἐκ φθορᾶς μὲ ρύσαι,
Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

ᾠδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες
παρὰ τόν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρός ἀπειλήν
ἀνδρείως πατήσαντες

χαίροντες ἔψαλλον·
Ἵπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος
καὶ Θεός εὐλογητός εἶ.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

ᾠδὴ η΄

Ὁ Ἄγγελος:

«**Ἄ**κουε Κόρη Παρθένε ἀγνή,
εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ, Βουλὴν Ἵψίστου
ἀρχαίαν ἀληθινήν.
Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεοῦ·
διὰ σοῦ γὰρ ὁ Ἀχώρητος,
βροτοῖς ἀναστραφῆσεται·
διὸ καὶ χαίρων βοῶ·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον».

ᾠδὴ θ΄.

**Μεγαλυνάριον ψαλλόμενον
πρὸ ἐκάστου τροπαρίου**

Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην·
αἰνεῖτε, οὐρανοί, Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὁ Εἰρμός.

Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ
ψαυέτω μηδαμῶς χεῖρ ἀμυήτων·
χειλὴ δέ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως
φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα
ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω·
χαῖρε Κεχαριτωμένη,
ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.

Τροπάρια.*Εὐαγγελίζου, γῆ ...*

Υπέρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα Θεόν
 τῆς φύσεως δεσμούς ἔλαθες, Κόρη·
 Σύ γάρ ἐν τῷ τίκτειν
 τά μητέρων διέδρας
 ρευστή φύσις περ καθεστηκυῖα·
 ὄθεν ἐπαξίως ἀκούεις·
 χαῖρε Κεχαριτωμένη,
 ὁ Κύριος μετά Σοῦ.

Εὐαγγελίζου, γῆ ...

Πῶς πηγάζεις γάλα, Παρθένε ἀγνή;
 Οὐ φέρει ἐξειπεῖν γλῶσσα βροτεία·
 ξένον γάρ φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα
 νομίμου γονῆς ὄρους ὑπερβαῖνον·
 ὄθεν ἐπαξίως ἀκούεις·
 χαῖρε Κεχαριτωμένη,
 ὁ Κύριος μετά Σοῦ.

Εὐαγγελίζου, γῆ ...

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις Γραφαῖς
 λαλεῖται περί Σοῦ, Μῆτερ Ὑψίστου·
 κλίμακα γάρ πάλαι
 Ἰακώβ Σε προτυποῦσαν
 ἰδὼν, ἔφη· βάσις Θεοῦ Αὐτῆ·
 ὄθεν ἐπαξίως ἀκούεις·
 χαῖρε Κεχαριτωμένη,
 ὁ Κύριος μετά Σοῦ.

Εὐαγγελίζου, γῆ ...

Θαυμαστόν τῷ ἱεροφάντῃ Μωσεῖ
 ἡ βάτος καί τό πῦρ ἔδειξε τέρας·
 ζητῶν δέ τό πέρασ εἰς διάβασιν χρόνου
 ἐν Κόρη ἀγνῇ, ἔφη, κατοπτεύσω·
 ἦ ὡς Θεοτόκῳ λεχθεῖη·
 χαῖρε Κεχαριτωμένη,
 ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.

Εὐαγγελίζου, γῆ ...

Δανιήλ σε ὄρος καλεῖ νοητόν·
 Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαΐας·
 βλέπει δέ ὡς πόκον Γεδεών· ὁ Δαβίδ Σε
 Ἀγίασμα φάσκει· πύλην δέ Σε ἄλλος,
 ὁ δέ Γαβριήλ Σοι κραυγάζει·
 χαῖρε Κεχαριτωμένη,
 ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.

Καταβασία.

Εὐαγγελίζου, γῆ, χαράν μεγάλην·
αἰνεῖτε, οὐρανοί, Θεοῦ τήν δόξαν.

Ἡ χαρά τῆς Θεοτόκου εἶναι χαρά γιά τόν
 σύμπαντα κόσμον. Καί οἱ οὐρανοί χαίρουν γιά τή
 σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ κατάλληλος ὕμνος πρός
 τή Θεοτόκο εἶναι ὁ ἀγγελικός χαιρετισμός! Χαῖρε
 Κεχαριτωμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε! Μή
 περιεργάζου τό Μυστήριον τῆς Παρθένου.

Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ
 ψαυέτω μηδαμῶς χεῖρ ἀμυήτων
 χεῖλη δέ πιστῶν
 τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως
 φωνήν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα

ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω·
χαῖρε Κεχαριτωμένη,
ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγγελικῶν δυνάμεων
στρατηγός ἀπεστάλη
ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος
πρός Ἄγνην καί Παρθένον
εὐαγγελίσασθαι ξένον
καί ἀπόρρητον θαῦμα·
ὅτι Θεός ὡς ἄνθρωπος
ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται
ἄνευ σπορᾶς
ἀναπλάττων βρότειον ἅπαν γένος.
Λαοί εὐαγγελίζεσθε
τήν ἀνάπλασιν κόσμου.

Ὅμοιον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις
τοῦ Ἀδάμ, Θεοτόκε·
χαῖρε, σεμνή Μητρόδεε·
χαῖρε, ἔμψυχε βάτε·
χαῖρε, λαμπάς, χαῖρε θρόνε·
χαῖρε κλιμαῆ καί πύλη·
χαῖρε, τό θεῖον ὄχημα·
χαῖρε, κούφη νεφέλη·
χαῖρε, ναέ
χαῖρε, στάμνε πάγχρυσε, χαῖρε ὄρος·
χαῖρε, σκηνή καί τράπεζα,

χαῖρε, Εὔας ἡ λύσις.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ
Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαμάτων.

1.

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐπί ταῖς δυναστεῖαις Αὐτοῦ,
αἰνεῖτε Αὐτόν
κατά τό πληθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων
ὁ Γαβριήλ καταπτάς
εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη
πρός Παρθένον Μαρῖαν
βοῶν Αὐτῇ τό Χαῖρε· συλλήψη Ἰῖόν
τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον
τόν ποιητήν τῶν ἀπάντων
καί λυτρωτήν
τῶν βοώντων Σοι τό Χαῖρε, Ἄγνή.

2.

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καί κιθάρα.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων ...

3.

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καί χορῶ,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν χορδαῖς καί ὄργανῳ.

4

Ο Γαβριήλ τῇ Παρθένῳ
τό εὐαγγέλιον
ἐξ οὐρανοῦ κομίσας,
ἀνεβόα τό «χαῖρε»·

συλλήψη ἐν γαστρὶ Σου
 τὸν Σοὶ χωρητόν
 καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον
 καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς
 πρό ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

4.

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυβάλοις εὐήχοις,
 αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
 Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ο συναΐδιος Λόγος
 τοῦ προανάρχου Πατρός
 μή χωρισθεῖς τῶν ἄνω
 νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω
 δι' ἄκραν εὐσπλαγγνίαν οἴκτον λαβὼν
 τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος
 καὶ τοῦ Ἀδάμ. τήν πτωχείαν ἀναλαβὼν
 ἐμορφώθη τό ἀλλότριον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Ἀποκεκρυμμένον μυστήριον. Ὁ ψεύτης διάβολος
 διαψεύδει τὸν ἄνθρωπο. Ὁ Ἀληθινὸς Θεὸς ἀπὸ
 ἀγάπῃ, ἐπειδὴ ἀγαπᾷ, ἔρχεται κοντά του γιὰ νὰ τὸν
 κάμῃ Θεό, φίλο καὶ οἰκεῖο Του! Ἡ ἔννοια τῆς φιλίας
 καὶ τό χρέος τῶν ἀληθινῶν Χριστιανῶν πρὸς τοὺς
 ἄλλους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον
 ἀνακαλύπτεται σήμερον
 καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ
 Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται,
 ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν

μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος.
Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδάμ
καί θεός ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν
ἄνθρωπος γίνεται Θεός,
ἵνα θεόν τόν Ἀδάμ ἀπεργάσῃται.
Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις!
Χορευέτω ἡ φύσις!
Ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω
μετά δέους παρίσταται
καί τό Χαῖρε κομίζει
τῆς λύπης ἀντίθετον.
Ὁ διά σπλάγγνα ἐλέους
ἐνανθρωπήσας, Θεός ἡμῶν,
δόξα Σοι.

Δοξολογία μεγάλη.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄.

Θεός τό κριμά σου τῷ βασιλεῖ δός
καί τήν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀναλαβέτω τά ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ
καί οἱ βουνοί δικαιοσύνην.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ῥμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν
καί οὐ μή ἀδετήσει αὐτήν.

Δόξα. Καί νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄.

Καταβήσεται ὡς ὑετός ἐπί πόκον
καί ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπί τήν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ,
ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς,
ψάλλοντάς Σοι· Ἀλληλούϊα.

Ἡγίασε τό σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Θεός ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεός ἡμῶν
καί οὐ παρασιωπήσεται.

Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις Αὐτοῦ δικαιοσύνη
καί πληθος εἰρήνης.

Δόξα. Καί νυν.

Ὁ Μονογενῆς Υἱός ...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Ἔσται τό ὄνομα Αὐτοῦ εὐλογημένον
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς σωτηρίας
ἡμῶν τό Κεφάλαιον,
καί τοῦ ἀπ' αἰῶνος
Μυστηρίου ἡ φανέρωσις·
ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ
Υἱός τῆς Παρθένου γίνεται
καί Γαβριήλ τήν χάριν εὐαγγελίζειται.
Διό σύν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν
Χαῖρε Κεχαριτωμένη,
ὁ Κύριος μετά Σοῦ.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ, 71,18
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Εὐλογημένον τό ὄνομα Αὐτοῦ εἰς τόν αἰῶνα 71,19
καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας 95,1
τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ,
ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς,
ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον: Σήμερον τῆς σωτηρίας ...

Κοντάκιον: Τῇ ὑπερμάχῳ ...

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. (Λουκ. 1,46).³Ἦχος βαρύς.

ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον
καί ἠγαλλίασε τό πνεῦμά μου
ἐπί τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν

ἐπί τήν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ.

Πρός Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τό ἀνάγνωσμα. (2,11-18)

*Ὁ Ἰησοῦς εἶναι αὐτός πού ὁδηγεῖ στή σωτηρία.³Ἦλθε,
ἔγινε ὁμοιος μέ μᾶς γιά νά ἀντιμετωπίση γιά
λογαριασμό μας τό ἐχθρό καί νάκαταργήση τή
δεσποτεία δυναστεία τοῦ θανάτου.*

Ἄδελφοί,

11 ὁ ἀγιάζων καί οἱ ἀγιαζόμενοι

ἐξ ἑνός πάντες·

*Ἄδελφοί, αὐτός πού ἐξαγνίζει καί αὐτοί πού
ἐξαγνίζονται προέρχονται ὅλοι ἀπό τόν ἴδιο
Πατέρα.*

δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται
ἀδελφούς αὐτούς καλεῖν,

12 λέγων·

*Γι' αὐτό καί δέν ντρέπεται νά τοὺς ὀνομάξει
ἀδέρφια λέγοντας (διά τῆς Γραφῆς):*

Ἀπαγγελῶ τό ὄνομά σου

τοῖς ἀδελφοῖς μου,

ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε

«Θά διαλαλήσω τό μεγαλεῖο Σου στ' ἀδέρφια μου, θά Σέ ἐξυμνήσω μέσα στή συνάθροιση».

13 **καί πάλιν**

**Ἐγώ ἔσομαι πεποιθώς ἐπ' Αὐτῷ·
καί πάλιν**

**Ἰδού ἐγώ καί τά παιδιά
ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.**

Καί ἀλλοῦ: «Θά ἐμπιστευτῶ τόν ἑαυτό μου σ' αὐτόν». Καί συνεχίζει: «Νά, Ἐγώ καί τά παιδιά πού μοῦ ἔδωσε ὁ Θεός».

14 **Ἐπεὶ οὖν τά παιδιά**

**κεκοινώνηκε σαρκός καί αἵματος,
καί αὐτός παραπλησίως
μετέσχε τῶν αὐτῶν,**

Ἐπειδή λοιπόν «τά παιδιά» αὐτά εἶχαν σάρκα καί ὀστά (δηλαδή ἦταν ἄνθρωποι), ἔγινε κι ὁ Ἰησοῦς ἄνθρωπος, ἵνα διά τοῦ θανάτου καταργήσῃ τόν τό κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τούτέστι τόν διάβολον

γιά νά καταργήσῃ μέ τό θάνατό Του αὐτόν πού ἐξουσίαζε τό θάνατο, δηλαδή τό διάβολο,

15 **καί ἀπαλλάξῃ τούτους,**

**ὅσοι φόβῳ θανάτου διά παντός τοῦ ζῆν
ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.**

καί μ' αὐτόν τόν τρόπο νά ἀπελευθερώσῃ ὅσους ὁ φόβος τοῦ θανάτου σ' ὄλη τους τή ζωή τούς εἶχε καταδικάσει νά εἶναι δοῦλοι.

16 **Οὐ γάρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται,
ἀλλά σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται.**

Εἶναι φανερό

ὅτι δέν ἔρχεται νά βοηθήσῃ Ἀγγέλους, ἀλλά
τούς ἀπογόνους τοῦ Ἀβραάμ.

17 Ὅθεν ὠφείλε

κατά πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι,
ἵνα ἐλεήμων γένηται

καί πιστός ἀρχιερεύς τά πρὸς τόν Θεόν,
εἰς τό ἰλάσκεσθαι

τάς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ.

Γι' αὐτό, ἔπρεπε νά γίνῃ σέ ὅλα ὅμοιος μέ τ'
ἀδέρφια Του, ὥστε νά γίνῃ σπλαγγχικός καί
πιστός ἀρχιερέας στήν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ,
γιά τή συγχώρηση τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ λαοῦ.

18 Ἐν ᾧ γάρ πέπονθεν Αὐτός πειρασθεῖς,
δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἔτσι, ἐπειδή ὁ Ἰδιος ὑπέφερε καί
δοκιμάστηκε, μπορεῖ τώρα νά βοηθήσῃ
αὐτούς πού δοκιμάζονται.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος βαρύς. Ψαλμός 71.

Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα

Καταβήσεται ὡς ὑετός ἐπί πόκον
καί ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπί τήν γῆν.

Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα

Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις Αὐτοῦ δικαιοσύνη
καί πληθὸς εἰρήνης,
ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.

Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα

Καί προσκυνήσουσιν Αὐτῷ
πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
πάντα τὰ ἔθνη δουλεύουσιν Αὐτῷ.

Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα

Ἔσται τό ὄνομα Αὐτοῦ εὐλογημένον
εἰς τοὺς αἰῶνας·
πρό τοῦ ἡλίου διαμένει τό ὄνομα Αὐτοῦ·

Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα

Καί ἐνευλογηθήσονται ἐν Αὐτῷ
πᾶσαι αἱ φυλαί τῆς γῆς,
πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν Αὐτόν.

Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα

Εὐλογητός Κύριος, ὁ Θεός Ἰσραήλ,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, 1,24-38.

Ἡ προαναγγελία τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ.

²⁴ **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις
Ἐκείνες τίς μέρες
συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνή Ζαχαρίου
καί περιέκρυβεν ἑαυτήν μῆνας πέντε
ἔμεινε ἔγκυος ἡ Ἐλισάβετ, ἡ γυναίκα τοῦ
Ζαχαρία. Ἐκρυβε ὅμως τήν ἐγκυμοσύνη της
γιά πέντε μῆνες,
²⁵ **λέγουσα**
ὅτι οὕτω μοι πεποιήκεν ὁ Κύριος

ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν
τό ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

καὶ ἔλεγε ὅτι ἔτσι ἔκανε γιὰ μένα ὁ Θεός,
τουῦτες τίς μέρες πού φρόντισε νά πάρῃ (ἀπό
πάνω μου) τή ντροπή πού ἔνοιωθα μπροστά
στούς ἀνθρώπους (γιὰ τήν ἀτεκνία μου).

26 Ἐν δέ τῷ μηνί τῷ ἕκτῳ
ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ
ὑπό τοῦ Θεοῦ
εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας,
ἧ ὄνομα Ναζαρέτ,

Κατά τόν ἕκτο μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς
Ἑλισάβετ, ἔστειλε ὁ Θεός τόν ἄγγελο
Γαβριήλ στήν πόλιν τῆς Γαλιλαίας πού
λέγεται Ναζαρέτ,

27 πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρί,
ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ,
καὶ τό ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ.

σέ μιά παρθένο πού ἦταν ἀρραβωνιασμένη μέ
κάποιον Ἰωσήφ, πού καταγόταν ἀπό τή γενιά
τοῦ Δαυΐδ. Τήν παρθένο τήν ἔλεγαν Μαριάμ.

28 Καί εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς Αὐτήν εἶπε·
- Χαῖρε, Κεχαριτωμένη,
ὁ Κύριος μετά Σοῦ·
εὐλογημένη Σύ ἐν γυναίξιν.

Καί παρουσιάστηκε σ' Αὐτήν ὁ ἄγγελος καί
Τῆς εἶπε: -Χαῖρε κοπέλα προικισμένη μέ τή
χάρη τοῦ Θεοῦ· ὁ Κύριος εἶναι μαζί Σου.
Εὐλογημένη ἀπ' τό Θεό εἶσαι Ἐσύ,
περισσότερο ἀπ' ὅλες τίς γυναῖκες.

29 Ἡ δὲ ἰδοῦσα

διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ

καὶ διελογίζετο

ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος.

Ἐκείνη μόλις τὸν εἶδε ταραχτήκε μέ τὰ λόγια
του καὶ προσπαθοῦσε νὰ ἐξηγήσῃ τί σήμαινε
ὁ χαιρετισμὸς αὐτός.

30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Αὐτῇ·

- Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ·

εὔρες γὰρ χάριν παρά τῷ Θεῷ.

Καὶ ὁ ἄγγελος Τῆς εἶπε: «Μὴ φοβᾶσαι,
Μαριάμ, ὁ Θεὸς Σοῦ ἔδωσε τὴ χάρη Του·

31 Καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ

καὶ τέξῃ υἱόν

καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα Αὐτοῦ Ἰησοῦν.

32 Οὗτος ἔσται μέγας

καὶ υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται

θά μείνης ἔγκυος, θά γεννήσῃς Γιό καὶ θά
τόν ὀνομάσῃς Ἰησοῦ. Αὐτός θά γίνῃ μέγας
καὶ θά ὀνομαστῇ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου.

καὶ δώσει Αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός

τόν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρός αὐτοῦ

33 καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ

εἰς τοὺς αἰῶνας

καὶ τῆς βασιλείας Αὐτοῦ

οὐκ ἔσται τέλος.

Σ' Αὐτόν θά δώσῃ ὁ Κύριος ὁ Θεός
τό θρόνο τοῦ Δαυὶδ, τοῦ προπάτορά Του. Θά
βασιλέψῃ στοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰακώβ γιὰ
πάντα καὶ ἡ βασιλεία Του δέ θά ἔχῃ τέλος.

- 34 **Εἶπε δέ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον·**
- Πῶς ἔσται Μοι τοῦτο,
ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;
 Ἡ Μαριάμ τότε ρώτησε τὸν ἄγγελο:
 Πῶς θά Μοῦ συμβεῖ αὐτό, ἀφοῦ δέν ἔχω
 συζυγικές σχέσεις μέ ἄντρα;
- 35 **Καί ἀποκριθεῖς ὁ ἄγγελος**
εἶπεν Αὐτῇ·
- Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπί Σέ
καί δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει Σοι·
διό καί τό γεννώμενον ἅγιον
κληθήσεται Υἱός Θεοῦ.
 Καί ὁ ἄγγελος τῆς ἀπάντησε: Τό Ἅγιο
 Πνεῦμα θά ἔρθη ἐπάνω Σου καί ἡ δύναμη
 τοῦ Θεοῦ θά Σέ καλύψη· γι' αὐτό καί τό Ἅγιο
 Παιδί πού θά γεννήσης, θά ὀνομαστῆ Υἱός
 Θεοῦ.
- 36 **Καί ἰδοῦ Ἐλισάβετ ἡ συγγενής Σου**
καί αὐτή συνειληφυῖα υἱόν
ἐν γήρει αὐτῆς
καί οὗτος μήν ἕκτος ἐστίν αὐτῇ
τῇ καλουμένῃ στείρα·
 Μάθε ἀκόμη ὅτι ἡ συγγενής Σου Ἐλισάβετ
 συνέλαβε κι αὐτή γιό στά γηρατεία της, καί
 βρίσκεται τώρα στόν ἕκτο μῆνα τῆς
 ἐγκυμοσύνης της, αὐτή πού τήν
 ἀποκαλοῦσαν στείρα.
- 37 **ὅτι οὐκ ἀδυνατήσκει παρά τῷ Θεῷ**
πᾶν ῥῆμα.
 Τίποτα δέν εἶναι ἀδύνατο γιά τό Θεό.
- 38 **Εἶπε δέ Μαριάμ·**

Ἡ Μαριάμ τότε εἶπε:

- Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου,
γένοιτό Μοι κατὰ τό ῥῆμά Σου.

Εἶμαι μιά δούλη τοῦ Κυρίου·

ἄς γίνῃ (τό θέλημά Του) σ' ἐμένα, ὅπως Μοῦ
τό εἶπες.

Καί ἀπῆλθεν ἐξ Αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

Κι ἔφυγε ἀπό Αὐτήν ὁ ἄγγελος.

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:

Εὐαγγελίζου, γῆ, χαράν μεγάλην·
αἰνεῖτε, οὐρανοί, Θεοῦ τήν δόξαν.

Ως ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ

φαυέτω μηδαμῶς χεῖρ ἀμυήτων·

χειλήν δέ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως

φωνήν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα

ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω·

χαῖρε Κεχαριτωμένη,

ὁ Κύριος μετά Σοῦ.

(Εἰδιαφέρουσα ἰδέα! Νά νάναπτυχθῇ στό κήρυγμα ἡ

εὐλάβεια πρὸς τό Μυστήριον τῆς Παρθένου!)

Κοινωνικόν. (Ψαλμ. 131,13.)

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τήν Σιών,
ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν Ἐαυτῶ.
Ἀλληλούϊα.

Η ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Εὐλογητός ὁ Θεός...

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας
ἡμῶν τό Κεφάλαιον,
καί τοῦ ἀπ' αἰῶνος
Μυστηρίου ἡ φανέρωσις·
ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ
Υἱός τῆς Παρθένου γίνεται
καί Γαβριήλ τήν χάριν εὐαγγελίζεται.
Διό σύν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν·
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά Σοῦ.

Κοντάκιον.

ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τά νικητήρια,
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια
ἀναγράφω Σοι ἡ πόλις Σου, Θεοτόκε·
ἀλλ' ὡς ἔχουσα τό κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλεύθερωσον,
ἵνα κράζω Σοι·
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τό φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
καί ἐπί γῆς εἰρήνη,
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι,
διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε, Βασιλεῦ ἐπουράνιε,
Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ·
Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν,
ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σύ εἶ ὁ μόνος ἅγιος,
σύ εἶ ὁ μόνος Κύριος,
Ἰησοῦς Χριστός,
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε
καὶ αἰνέσω τό ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε,
ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν
καὶ αἰνετόν καὶ δεδοξασμένον
τό ὄνομά σου
εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τό ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ)

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν
ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με·
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον·
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου,
ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρά σοί πηγὴ ζωῆς·
ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τό ἔλεός σου
τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός,
ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ)

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός...

ΕΚΤΕΝΗΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός,
κατὰ τό μέγα ἔλεός σου,
δεόμεδά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν
καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ἐτι δεόμεθα
ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα
 ὑπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους,
 πάσης Ἀρχῆς καί Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ
 καί ἐν τῷ κράτει ἡμῶν,
 τοῦ κατὰ ξηράν, ἀέρα καί θάλασσαν
 φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ·
 καί τοῦ Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν
 ἐπί πλέον συνεργῆσαι
 καί κατευοδῶσαι αὐτούς ἐν πᾶσι.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ μακαρίας μνήμης
 καί αἰωνίου ἀναπαύσεως
 πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν
 ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος
 ἀγωνισαμένων καί πεσόντων
 καί ὑπέρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς
 πᾶν πλημμέλημα
 ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι
 τήν ἁγίαν Ἐκκλησίαν,
 τό ἱερόν καθίδρυμα τοῦτο
 καί τήν πόλιν ταύτην
 καί πᾶσαν πόλιν καί χώραν
 ἀπό λοιμοῦ, λιμοῦ,
 σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,
 πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων,

ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου·
 ὑπὲρ τοῦ ἰλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον
 γενέσθαι τόν ἀγαθόν καὶ φιλάνθρωπον Θεόν
 ἡμῶν,
 τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι
 πᾶσαν ὀργήν καὶ νόσον
 τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην
 καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς
 ἐκ τῆς ἐπικειμένης
 δικαίας Αὐτοῦ ἀπειλῆς
 καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (Υ)

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι
 Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν
 φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν
 καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, Σὺ εἶ
 ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχων καὶ τῇ
 θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τόν
 κόσμον·
 Σὺ εἶ ὁ ἐκάστω ἔδνει
 τὰς ἰδίας ὀροθεσίας δέμενος,
 τὸ δὲ εὐσεβές ἡμῶν Ἔθνος
 ἐξαιρέτως εὐεργετήσας,
 τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας

αὐτῷ χαρισάμενος,
 καὶ πρὸς τὸ φῶς
 τῆς ἀληθοῦς πίστεως καθοδηγήσας·
 Σὺ εἶ ὁ ἐξ αὐτοῦ
 μεγάλους πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας
 τῇ Ἐκκλησίᾳ,
 καὶ ἐλεύθερον αὐτὸ
 ἐπὶ αἰῶνας διατηρήσας
 τῇ θείᾳ Σου χάριτι.
 Σὺ δέ Κύριε, δουλωθὲν αὐτό
 ἐστήριξας καὶ διέσωσας
 καὶ ἐλεύθερον αὐθις
 ἐξάνεστησας αὐτό·
 Αὐτός, πανάγιε Δέσποτα,
 πρόσδεξαι σήμερον
 ἐν τῇ εὐσήμεῳ ταύτῃ ἑορτῇ
 τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας
 ἡμῶν ἐντεύξεις
 ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει
 καὶ παλιγγενεσίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν.
 Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς
 τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος
 ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων
 καὶ ἐνδόξως πεσόντων
 ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι
 ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων
 πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν
 μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων
 ἀνάπαυσον.
 Ἡμᾶς δὲ πάντα

ἀξιούς τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον,
 ὀλόκληρον τό γένος ἡμῶν
 ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον
 καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
 καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδήγησον·
 τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν
 ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον
 καὶ λάλησον ἀγαθὰ
 ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
 ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου
 καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου.
 Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης
 καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
 καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν
 καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
 καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Ο δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν
 ἐκ Πνεύματος ἁγίου
 καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου
 σαρκωθῆναι καταδεξάμενος
 Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν...

Τό ἑσπέρας τῆς ἴδιας ἡμέρας
ἐάν τύχη Παρασκευή:

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ
ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ
Καί ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'
καί ψάλλομεν:

Α΄

Τά τρία Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς
«Βουλὴν προαιώνιον...» κλπ ἀπό τή σελ. 2.

Β΄

Τά ἐπόμενα τρία στιχηρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες

Γαβριήλ ὁ μέγιστος νοῦς,
ὁ θεοειδέστατος,
ὁ φωταυγῆς καὶ οὐράνιος,
Φῶς τὸ τρισήλιον
καθορῶν καὶ βλέπων
σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι,
τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μυστήριον
εὐηγγελίστατο
τῇ Παρθένῳ ἀφικόμενος
καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν
τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον
καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον,
μόνος πεπίστευσαι,

Γαβριήλ, καὶ τοῦτο
 τῇ μόνῃ τεθάρρηκας
 Ἄγνη εἰς Ναζαρέτ ἀφικόμενος·
 μεθ' ἧς ἰκέτευε,
 δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
 τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλευς αἰεὶ
 καὶ ποιῶν τὸ θέλημα
 καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα
 τοῦ Παντοκράτορος,
 Ἄρχηγέ Ἀγγέλων,
 Γαβριήλ πανάριστε,
 τοὺς πόθῳ σέ τιμῶντας περισώζε,
 αἰεὶ αἰτούμενος
 δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
 τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ... (σελ. 3)

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον.

Ἀναγνώσματα

(Πηγγή: Σήφ)

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 3, 1-9)

Εἰσῆλθε Μωσῆς
 εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήθ.

Ὁ Μωϋσῆς (ὀδηγώντας τά πρόβατα πέρα ἀπό τήν ἔρημο), ἔφτασε στό βουνό τοῦ Θεοῦ, τό Χωρήβ.

**Ἔφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου,
ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάτου,**

Τότε τοῦ φανερώθηκε ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου μέσα σέ πύρινη φλόγα πού ἔβγαине ἀπό μιά βάτο.

**καὶ ὄρα, ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρί,
ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο.**

Ὁ Μωϋσῆς εἶδε πὼς ἐνῶ ἡ βάτος εἶχε πάρει φωτιά κι ἦταν μέσα στίς φλόγες, δέν καιγόταν νά γίνεи στάχτη.

Εἶπε δὲ Μωσῆς:

Παρελθὼν ὄψομαι

τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο,

τὶ ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος.

Εἶπε, λοιπόν: «Ἄς πάω, νά δῶ αὐτό τό παράδοξο θέαμα: γιατί δέν καίγεται ἡ βάτος;»

**Ὡς δὲ εἶδε Κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν,
ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βάτου,
λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ:**

Ὅταν ὁ Κύριος εἶδε ὅτι ὁ Μωϋσῆς πλησίαζε γιά νά παρατηρήσει, τοῦ φώναξε μέσα ἀπό τή βάτο: «Μωϋσῆ, Μωϋσῆ».

Ὁ δὲ εἶπε:

Τὶ ἐστὶ, Κύριε;

Αὐτός ἀπάντησε: «Ὅρίστε».

Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσης ὧδε·
 λῦσον τὰ ὑποδήματα
 ἐκ τῶν ποδῶν σου·
 ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας
 γῆ ἁγία ἐστίν.

»Μὴν πλησιάσεις ἐδῶ», εἶπε ὁ Κύριος.
 «Βγάλε τὰ σανδάλια σου ἀπὸ τὰ πόδια
 σου, γιατί ὁ τόπος ὅπου στέκεσαι εἶναι
 τόπος ἅγιος.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ·

Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου,
 Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαάκ,
 καὶ Θεὸς Ἰακώβ.

Ἐγώ», τοῦ λέει, «εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν
 προγόνων σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, ὁ
 Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ».

Ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ·
ἠύλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Τότε ὁ Μωϋσῆς σκέπασε τὸ πρόσωπό
 του, γιατί φοβόταν νά κοιτάξει τὸ Θεό.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν·
Ἴδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου,
τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

Καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα
ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν.

Ὁ Κύριος συνέχισε: «Εἶδα τὴ δυστυχία
 τοῦ λαοῦ μου στὴν Αἴγυπτο, καὶ ἄκουσα

τὴν κραυγὴν τοὺς ἐξ αἰτίας τῶν
καταπιεστῶν τοὺς. Ἐβρω τὰ βάσανά τοὺς.
Οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν,
καὶ κατέβην τοῦ ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς
ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων,
Γι' αὐτὸ κατέβηκα νὰ τοὺς γλιτώσω ἀπὸ
τοὺς Αἰγυπτίους,
καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς
ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης
καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς
εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν,
εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.
νὰ τοὺς **βγάλω** ἀπὸ αὐτῆ τῆ χώρα, **καὶ νὰ**
τοὺς φέρω σὲ μιά χώρα μεγάλη καὶ
εὐφορη, στή χώρα ὅπου ῥεεὶ γάλα καὶ
μέλι.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 8, 22-30)

Κύριος ἐκτίσέ με
ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ.
Ὁ Κύριος μέ δημιούργησε πρὶν ἀπ' τὰ
ἔργα του ἀπὸ πολὺ παλιά.
Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με,
ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι,
Δημιουργήθηκα πρὶν ἀπὸ τοὺς αἰῶνες,
ἀρχὴ ἀρχή, προτοῦ νὰ ὑπάρξει ἡ γῆ.

**καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι,
πρὸ τοῦ προσελθεῖν
τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων,**

Γεννήθηκα ὅταν ἀκόμα δέν ὑπῆρχαν οἱ
ἄβυσσοι, προτοῦ νά γίνουν οἱ πηγές, οἱ
νερομάνες.

**πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι,
πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με.**

Πρὶν νά θεμελιωθοῦνε τὰ βουνά καὶ πρὶν
ὑπάρξουν λόφοι, ἐγὼ γεννήθηκα.

**Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους
καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν.**

Δέν εἶχε ἀκόμα κάνει οὔτε τή γῆ οὔτε
τούς κάμπους οὔτε τόν πρῶτο κόκκο ἀπό
τό σύνολο τοῦ σύμπαντος.

**Ἦνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν,
συμπαρήμην αὐτῷ,**

Ἦμουν ἐκεῖ ὅταν στέριωνε τούς οὐρανοὺς,
καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον
ἐπ' ἀνέμων,

ὅταν χάραζε κύκλο τόν ὀρίζοντα στό
πρόσωπο τοῦ ὠκεανοῦ·

ἦνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη,

ὅταν ψηλά τὰ νέφη στέριωνε

καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη

πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν,

κι ὀρητικὰ ἀναβρύζαν τῆς ἀβύσσου οἱ
πηγές·

ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσῃ
ἀκριβασμὸν αὐτοῦ,
καὶ ὕδατα, ἃ οὐ παρελεύσεται
στόματος αὐτοῦ,

ὅταν ἔβαζε ὄριο στή θάλασσα, ὥστε νά
μὴν τό ξεπερνᾶνε τά νερό·

καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει
τὰ θεμέλια τῆς γῆς,
ἤμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα.

ὅταν τῆς τῆς ἔβαζε τά θεμέλια.

Τότε ἤμουν κοντά του σάν μικρό παιδί

Ἐγὼ ἤμην, ἣ προσέχαιρε.

Καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραϊνόμενη
ἐν προσώπῳ αὐτοῦ,
ἐν παντὶ καιρῷ.

κι ἤμουν ἡ καθημερινή του εὐχαρίστηση,
ἐνῶ στήν παρουσία του χαιρόμουν
ἀκατάπαυστα.

Ἀπόστιχα

Τῆς ἐορτῆς: «Τῷ ἕκτῳ μηνί...» σελ. 14

Ἡ τά παρόντα

(Πηγὴ Σήφ)

Ἦχος πλ. δ'

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων,
ὁ Γαβριὴλ καταπτάς,
τὴν Παρθένον ἀσπάζεται,

χαῖρε λέγων ὄχημα,
καθαρόν τῆς Θεότητος,
σὲ ἐξ αἰῶνος Θεὸς ἠγάπησεν,
εἰς κατοικίαν τε ἡρετίσατο·
δοῦλος Δεσπότη σου,
παρουσίαν πάρειμι, ἀναβοῶν·
τέξῃ οὖν τὸν Κύριον,
ἄφθορος μένουσα.

*Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
τὸ σωτήριο τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.*

Τί σου τὸ εἶδος τὸ πύρινον,
τῷ Γαβριὴλ ἡ Σεμνή,
μέτ' ἐκπλήξεως ἔφησε·
τί σου τὸ ἀξίωμα,
καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις;
παιδοποιίαν προσεπαγγέλλῃ μοι,
ἐγὼ δὲ πείραν, ἀνδρὸς οὐ κέκτημαι,
ἄπιθι πόρρωθεν,
μὴ πλανήσης ἀνθρωπε, ὡς περ τὸ πρίν,
Εὐαν τὴν προμήτορα,
ὄφις ὁ δόλιος.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πνεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον,
ἤξει Ἀγνή ἐπὶ σέ,
Θεοχώρητε Δέσποινα,
καὶ ἐπισκιάσει σοι,
τοῦ Ὑψίστου ἡ δύναμις,

καὶ τέξῃ παῖδα διατηροῦντά σου,
τὴν παρθενίαν ἀπαρασάλευτον,
οὗτος Υἱὸς ἐστίν,
ἀγενεαλόγητος, οὗτος ὀφθαλμοί,
σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ,
καθὼς ἠυδόκησε.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία... (σελ. 16)

Ἡ τό παρόν (Πηγὴ Σήφ)

Τῷ ἕκτῳ μηνί,
ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος
πρὸς Παρθένον ἀγνήν,
καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν,
εὐηγγελίσαστο ἐξ αὐτῆς
τὸν Λυτρωτὴν προσελθεῖν.

Ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν,
συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν,
τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα
ἐνανθρωπῆσαι,
εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύοις...

Ἐάν δέ τύχη Παρασκευή:

Τό προσταχθέν...

Ἡ ἐνδιάτακτη στάση τῶν Χαιρετισμῶν

Τῇ Ὑπερμάχῳ...

Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε,
δυσωποῦμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι,
ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς,
σκέπη τῶν πτερύγων
τῆς αὐλοῦ σου δόξης,
φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας
ἐκτενωῶς καὶ βοῶντας·
ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς,
ὡς Ταξιάρχης
τῶν ἄνω δυνάμεων.

Ἀπόλυσις